

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma:	4.Kf.700.218/2023/5.
A felperes:	felperes (felperes címe.)
A felperes képviselője:	felperes képviselője (eljáró kamarai jogtanácsos: felperesi képviselő; felperesi képviselő címe.)
Az alperes:	alperes (alperes címe.)
Az alperes képviselője:	alperes képviselője
A per tárgya:	megbízási díjjal kapcsolatos közszolgálati jogviszonyból származó közigazgatási jogvita elbírálása
A fellebbezést benyújtó fél:	alperes (10. és 11.sorszámok alatt)
A fellebbezéssel támadott határozat:	Budapest Környéki Törvényszék 14.K.700.880/2022/9. számú ítélete

Í t é l e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 25.000 (huszonötezer) forint másodfokú perköltséget.

A fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A fellebbezés alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes a 2018. március 1. napjától 2021. február 28. napjáig terjedő időszakban (a továbbiakban: perbeli időszak) az alperes hivatásos állományú tagjaként a

szolgálati hely (a továbbiakban: rendőrkapitányság) állományban, település 1, majd település 2 működési körzetben körzeti megbízotti beosztásban teljesített szolgálatot. A perbeli időszakban rendszeresen a működési körzetén kívül járőri, járőrvezetői, járőrparancsnoki és egyéb (átkísérési, akcióban részvételi, rendezvénybiztosítási, covid ellenőrzési) szolgálati feladatokat is ellátott ellentételezés nélkül, az emiatt benyújtott szolgálati panaszát az alperes vezetője a 2018. március 1-től 2020. július 31-ig, valamint a 2020. október 1-től 2021. február 28-ig tartó időszakra elutasította, míg 2020. augusztus és szeptember hónapokra az illetményalap 50%-ának megfelelő mértékben helyt adott.

A felperes keresete, az alperes védírata

[2] A felperes keresetében a perbeli időszakra 985.575 forint megbízási díj, és annak 2019. szeptember 1. napjától számított késedelmi kamata megfizetésére kérte kötelezni az alperest. Keresetét a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló 2015. évi XLII. törvény (a továbbiakban: Hszt.) 71. § (1) bekezdés a)-c) pontjaira, (2)-(5) bekezdésére, a belügyminiszter irányítása alá tartozó rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos szolgálati viszonyban álló tagjai illetményének és egyéb juttatásának megállapításáról, valamint a folyósítás szabályiról szóló 33/2015. (VI. 16.) BM rendelet 10. § (2) bekezdésére, a belügyminiszter irányítása alá tartozó rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományát érintő személyügyi igazgatás rendjéről szóló 31/2015. (VI. 16.) BM rendelet 35. § (6) bekezdésére, a rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet, a körzeti megbízotti szabályzatról szóló 26/2015. (XII. 9.) ORFK utasítás (a továbbiakban: KMB Szabályzat), valamint a Járőr és Őrszolgálati Szabályzatról szóló 13/2017. (III. 24.) ORFK utasítás (a továbbiakban: Járőr Szabályzat) egyes rendelkezéseire alapította. A megbízási díj havi mértékét a rendvédelmi illetményalap 75 %-ában határozta meg.

[3] Az alperes védíratában – a követelés jogalapját és összecszerűségét vitatva – a kereset elutasítását kérte.

Az elsőfokú bíróság ítélete

[4] Az elsőfokú bíróság ítéletében a kereseti kérelem szerinti – késedelmi kamattal növelt – 985.575 forint megbízási díj megfizetésére kötelezte az alperest. Döntését a Hszt. 2. § 25. pontjában, 71. § (1)-(6) bekezdéseiben, a belügyminiszter irányítása alatt álló, rendvédelmi feladatokat ellátó szerveknél a hivatásos szolgálati beosztásokról és a betöltésükhöz szükséges követelményekről szóló 30/2015. (VI.16.) BM rendelet 2. számú mellékletében, a KMB Szabályzat 2., 3. d), 15., 20-22., 24-25., 37. és 57. pontjaiban, valamint a Járőr Szabályzat 4-5., 10., 60-61. pontjaiban foglaltakra alapította. Elsődlegesen azt vizsgálta, hogy a perbeli időszakban a felperes munkavégzésének tartalmát mely feladatok tették ki, illetőleg azok a beosztásához tartozónak minősülnek-e. Rámutatott, hogy a munkakör és munkaköri leírás kijelöli azoknak a feladatoknak a körét, amelyeket a hivatásos állomány tagja külön utasítás nélkül is köteles ellátni. A KMB Szabályzat kógens módon meghatározza az ellátandó feladatok körét, amelyhez a munkáltatónak igazodnia kell a munkaköri leírás elkészítésekor. A Kúria irányadó határozatai alapján a felperest akkor illeti

meg a megbízási díj, ha nem a kinevezése szerinti beosztásához kapcsolódó feladatkört lát el többletfeladatként. Amennyiben a rendszeresen elvégzett további tevékenység nem tartozik az adott szolgálati beosztáshoz, az többletfeladatként értékelhető és külön ellentételezésre, megbízási díjra jogosít. A KMB Szabályzat és a Járőr Szabályzat egyes rendelkezéseit összevetve kiemelte, hogy a körzeti megbízott és a járőr feladatai még akkor is elválnak egymástól, ha egyes részfeladatok tekintetében átfedés tapasztalható. A körzeti megbízott beosztása nem foglalja magába a járőri beosztást. A KMB Szabályzat 37. pontja alapján a körzeti megbízottnak a szolgálatteljesítési ideje legalább 70%-ában közterületi tevékenységet kell ellátnia, azonban az a járőrfeladat ellátását nem teszi a körzeti megbízott feladatává. A felperes kimutatására és az alperes által csatolt a Tevékenység-irányítási Központ (a továbbiakban: TIK) általi küldésekre figyelemmel megállapította, hogy a felperes a KMB Szabályzat 24. pontjában foglaltakkal szemben a működési körzetén kívül, a rendőrkapitányság teljes illetékességi területén rendszeresen ellátott a beosztásába nem tartozó járőri feladatokat. Nem tartotta alátámasztottnak azt az alperesi állítást, hogy a TIK küldésekre a KMB Szabályzat 21. d) pontja alapján minden esetben különösen indokolt, késedelmet nem tűrő intézkedés szükségessége miatt került sor.

Nem találta helytállónak az alperes azon érvelését sem, hogy a körzeti megbízott működési körzete a KMB csoport működési körzetével kibővül. A KMB csoport létrehozása a KMB Szabályzat 3. b), 15. és 72. c) pontjaiból következőleg nem jár azzal a következménnyel, hogy a körzeti megbízott működési körzete megváltozna. Kiemelte, hogy a KMB Szabályzat 25. a) pontja értelmében az átkísérés kísérorőri beosztáshoz tartozó feladat, amely a körzeti megbízott részére tiltott tevékenység. Rámutatott, hogy az alperesnek a KMB Szabályzat 21. c) pontjában előírt különleges jogrendre történő hivatkozása szintén téves, a felperes körzetből való elvonása nem eseti, hanem rendszeres jelleggel történt. Az irányadó ítélkezési gyakorlatra utalással megállapította, hogy az ellátott feladatok a felperes szolgálati beosztásához nem tartozó többletfeladatoknak minősülnek, amelyek ellátásáért a felperes részére a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja alapján megbízási díj jár. Megalapozottnak találta a megbízási díjra való jogosultságot a Hszt. 71.§ (1) bekezdés a) pontja alapján arra figyelemmel, hogy az állománytábla alapján megállapíthatóan a perbeli időszakban a rendőrkapitányságon a járőr, járőrvezetői, járőrparancsnoki státuszok nagyrészt betöltetlenek voltak, azt a meglévő állománnyal kellett pótolni. A megbízási díj havi összegét a kereseti kérelemnek megfelelően, a rendvédelmi illetményalap 75%-ában határozta meg, azt a folyamatosan ellátott és tényállásban részletezett többlettevékenységre, a tilalmazott feladatok ellátására tekintettel a többletfeladatokkal arányban állónak találta.

A fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem

[5] Az alperes fellebbezésében – a védiratban foglalt jogi álláspontját fenntartva – az elsőfokú ítélet megváltoztatását és elsődlegesen a kereset elutasítását, másodlagosan a megbízási díj 50%-os mértékre történő mérséklését kérte. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a megállapított tényállásból helytelen következtetéseket vont le, a jogszabályokat tévesen alkalmazta. Az elsőfokú ítélet sérti a Hszt. 71. § (1)-(6) bekezdéseit, a KMB Szabályzat rendelkezéseit (különösen annak 21. pontját), továbbá az általános rendőrségi feladatok ellátására létrehozott szerv tevékenység-irányítási központjai, egyes rendőri szervek ügyelei, valamint a segélyhívásokat fogadó központok egységes működéséről szóló 57/2013. (XII. 21.) ORFK utasítás (a továbbiakban: TIK utasítás) rendelkezéseit. A felperes beosztásához tartozó feladatai körében az elsőfokú bíróság az ítélete [48] és [51]

bekezdéseiben tévesen értékelte a TIK küldéseket, tekintettel arra, hogy a TIK utasítás 24. pontja alapján a TIK ugyanolyan jogkörrel jogosult irányítani a körzeti megbízottakat, mint a járőröket. Az elsőfokú ítélet [52] bekezdésében írtak sem helytállóak, mivel a TIK küldések jelentős részében a KMB Szabályzat 21. d) pontja szerinti késedelmet nem tűrő intézkedés szükségessége fennállhatott. A felperes a körzetében a TIK küldések tekintetében a beosztásához tartozóan járt el, a működési körzetén kívül pedig a KMB Szabályzat 21. d) pontja alapján. Nem került az elsőfokú bíróság ítéletében ([52] bekezdés) alátámasztásra az a megállapítás, hogy a felperes rendszeresen látott el járőrfeladatokat, a közterületi szolgálati kötelezettsége a saját és a KMB csoport működési körzetében egyaránt terhelte. A KMB csoport létrehozásával a körzeti megbízott működési körzete a KMB csoport működési körzetével kibővül, ez felel meg a KMB csoport létrehozása céljának, és a KMB Szabályzat 15. pontjában foglaltaknak. Sérelmezte az elsőfokú ítélet [54] bekezdésében tett megállapítást a vonatkozásban, hogy a felperesnek a körzeti megbízotti működési körzetek és székhelyek kijelöléséről, valamint a rendőrkapitányságon belül létrehozandó körzeti csoportokról szóló 6/2019. (IV.03.) Pest MRFK intézkedésről ne lett volna tudomása, az ugyanis a Rendőrség Normalkészítési Szabályzatáról szóló 23/2006. (XII.29.) ORFK utasítás 83. pontjának megfelelően került közlésre. A különleges jogrend (veszélyhelyzet) idején a KMB Szabályzat 21. c) pontja alapján a felperes jogszerűen került elvonásra a körzetéből, mely elvonások eseti jellegűek voltak.

A megítélt megbízási díj összegét a tevékenység jellegére és gyakoriságára tekintettel eltúlzottnak tartotta, azt a kereset jogalapjának fennállta esetén a rendvédelmi illetményalap 50%-os mértékével találta arányban állónak.

[6] A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte. Hangsúlyozta, hogy alperes fellebbezésében vonatkozó jogszabálysértés megjelölt ugyan, azonban a bíróság ténymegállapításait, értékelését és a megbízási díj mérséklése iránti kérelmét konkrét jogszabálysértésre hivatkozással nem támasztotta. Álláspontja szerint az alperes fellebbezésében nem adott elő olyan körülményt, amelyet az elsőfokú bíróság nem vizsgált, és amellyel kapcsolatban nem fejtette ki eltérő jogi álláspontját. A TIK küldések a munkaköri leírások, körzetcímkék alapján járőrfeladatnak és az általa ellátott többletfeladatnak minősülnek. A csatolt kimutatások adatai alapján a járőr- és egyéb szolgálatai során TIK küldéseknek tett eleget, amelyek rendszeresek, nem eseti jellegűek voltak. A rendőrkapitányság illetékességi területén az alperesi adatszolgáltatásból megállapíthatóan gyakorlatilag nincs járőrállomány, mely bizonyítja, hogy a felperesnek miért kellett járőrfeladatokat ellátnia. Az átkíséréseket a KMB Szabályzat kifejezetten tiltja, de a működési körzetből történő elvonást is csak meghatározott okból, eseti jelleggel teszi lehetővé. A kimutatás a TIK küldések eseti jellegét egyértelműen cáfolták, azok folyamatosak és rendszeresek voltak a rendőrkapitányság teljes területén. Az alperesnek a TIK normára való hivatkozása alaptalan, mivel az szakmai előírás, mely munkajogi (kifejezetten beosztásra vonatkozó) szabályokat nem tághatja. A járőrszolgálat ellátása, így annak működési körzetén belül és kívül történő végzése egyértelműen nem tartozik a körzeti megbízott feladatkörébe. A KMB csoport létrehozásával kapcsolatban előadott alperesi érvelés megalapozatlan, az a KMB Szabályzat 3. d), 15. és 72. c) pontjával ellentétes jogértelmezés. Hasonló tényállású ügyekben a bíróságok következetesen helyt adnak a kereseteknek, elutasító ítélet nem ismert. A járőr és körzeti megbízott beosztások különbözőek, még akkor is, ha a feladataik között átfedések lehetnek.

A Fővárosi Ítéltábla döntése és annak jogi indokai

[7] A fellebbezés nem alapos.

[8] A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 108. § (1) bekezdése szerint a fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem keretei között bírálta felül. Megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a tényállást a rendelkezésre álló peradatok alapján túlnyomórészt helyesen rögzítette, az abból levont jogi következtetése és érdemi döntése helytálló; azzal az ítéltábla – az indokolás pontosításával, illetve kiegészítésével – egyetértett. A fellebbezésben foglaltakkal összefüggésben a következőket emeli ki.

[9] Az alperes fellebbezésében a tényállás tisztázottsága és a bizonyítékok értékelése tekintetében állított eljárásjogi jogszabálysértést, illetőleg az elsőfokú ítélet anyagi jogi megállapításainak felülvizsgálatát kérte. Hivatkozott egyrészt a KMB Szabályzatban és a TIK utasításban foglalt rendelkezések megsértésére, másrészt a megsértett jogszabályhely pontos megjelölése nélkül részletesen érvelt az elsőfokú ítélet jogszabálysértő jellegének altámasztása érdekében.

[10] A fellebbezés elbírálása során a másodfokú bíróság a fellebbezéssel támadott határozatot a Kp. 108. § (1) bekezdésének megfelelően a fellebbezés keretei között, az abban felhozott indokok alapulvételével vizsgálhatja felül. A Kp. 99. § (1) bekezdése, 100. § (2) bekezdés b) pontja és 104. § (1) bekezdése alapján a közigazgatási bírósági eljárásban a fellebbezési kérelem egymással szorosan összefüggő kötelező tartalmi kellékei a jogszabálysértés és a megsértett jogszabályhely megjelölése, valamint annak kifejtése, hogy a fél milyen bírósági döntést kér. Ezen együttes törvényi feltételeknek a fél akkor tesz eleget, ha egyrészt a megsértett jogszabályhelyet konkrétan megjelöli, másrészt pedig a hivatkozott jogszabálysértést tartalmilag is körülírja, az arra vonatkozó jogi álláspontját kifejti, vagyis, ha a jogszabálysértésre való hivatkozása indokait is ismerteti. A tartalmi elemek hiánya vagy fogyatékossága esetén a másodfokú bíróság nem kerül abba a helyzetbe, hogy egzakt módon megismerhesse azt az okot vagy okokat, amelyek miatt a fél a jogerős határozatot jogszabálysértőnek tartja. Emellett a fellebbezési kérelem e tartalmi elemei meghatározzák a fellebbezési eljárás tartalmi és perjogi kereteit (Kf.VII.39.673/2020/7.). A pontos jogszabályhely megjelölése, ekként a felülbírálat kereteinek meghatározása a fellebbező fél kötelezettsége. A Kp. 2. § (2) bekezdésében foglalt tisztességes, koncentrált és költségtakarékos eljárás követelményéből sem vezethető le a bíróság olyan kötelezettsége, hogy a támadott határozat jogszerűségéről pusztán a fellebbezésben előadott indokok alapján a jogszabálysértés és a megsértett jogszabályhely fél által történő megjelölése hiányában döntsön (Kpkf.X.38.049/2019/2.). Nem a bíróság feladata annak kitalálása, hogy a fellebbező fél mit sérelmez, mit kíván megfellebbezni és milyen okból (Kpkf.VI.39.905/2021/2.).

[11] A Magyarország Alaptörvénye T. cikk (2) bekezdése taxatívén rögzíti mely normák minősülnek jogszabálynak; ekként jogszabály a törvény, a kormányrendelet, a miniszterelnöki rendelet, a miniszteri rendelet, a Magyar Nemzeti Bank elnökének rendelete, az önálló szabályozó szerv vezetőjének rendelete és az önkormányzati rendelet. Az alperes fellebbezésében az általa állított anyagi jogszabálysértéseket a jogszabályhely pontos megjelölésével részben határolta be. Az általa hivatkozott ORFK utasítások (KMB Szabályzat, TIK utasítás) nem minősülnek az Alaptörvényben rögzített jogszabályoknak. Az ORFK utasítás a jogalkotásról szóló 2010. évi CXIII. törvény 1. § (1) bekezdése és a 23. § (4) bekezdése alapján nem jogszabály, hanem közjogi szervezetszabályozó eszköz, ahogyan ezt a Kúria több korábbi határozatában (Kf.VII.45.188/2021/2; Kf.VII.39.052/2021/4; Kf.VII.39.890/2021/4; Kf.VII.40.247/2021/4.) kifejtette. Így a másodfokú bíróság a fellebbezésben állított indokolási hiányosságokkal kapcsolatos, valamint a felperes beosztásához nem tartozó feladatokkal összefüggésben tett ítéleti megállapításokat támadó érvelést érdemben nem vizsgálhatta.

[12] Az alperes azt sem fejtette ki pontos jogszabályhely megjelölése mellett, hogy az elsőfokú ítélet mely okból és mennyiben sértette meg a KMB Szabályzat és a TIK utasítás rendelkezéseit, így a másodfokú bíróság e körben a vizsgálatot a jelen ítéletben írt tartalmi érvelés hiányára figyelemmel nem tudta lefolytatni és e körben a fellebbezést elbírálni.

[13] A perbeli esetben a fellebbezésben az elsőfokú bíróság által megsértettként megjelölt egyetlen jogszabályhely a Hszt. 71. § (1)-(6) bekezdései.

[14] Az ítéltábla rögzíti, hogy megalapozatlan volt az elsőfokú bíróság azon megállapítása, miszerint a perbeli időszakban a rendőrkapitányságon rendszeresített járőri, járőrvezetői, járőrparancsnoki státuszok nagy részében történő betöltetlensége miatt a meglévő járőrállománnyal a járőrszolgálati feladatokat nem lehetett ellátni. A másodfokú bíróság rámutat, hogy a Hszt. 71. § (1) bekezdés a) pontja szerinti esetkör vizsgálata legfeljebb annak az alperes által sem vitatott, azonban ezen jogalap megállapításához nem elegendő ténynek a megállapítását tette lehetővé, hogy a rendőrkapitányságon a perbeli időszakban rendszeresen több járőri és járőrvezetői státusz időszakosan nagyobb számban betöltetlen volt; az ezt meghaladóan tett megállapítás olyan – az alperes működési körébe tartozó – munkaszervezéssel kapcsolatos kérdés, amely a per tárgyán túlmutat. A másodfokú bíróság az elsőfokú ítélet indokolásában ezzel összefüggésben szereplő [60] bekezdést mellőzte; mivel a felperes által ellátottként hivatkozott ideiglenesen megüresedett vagy betöltetlen szolgálati beosztások konkretizálása és valamennyi felperesi többletfeladathoz hozzárendelése nem történt meg, így további bizonyítási eljárás lefolytatása nélkül a Hszt. 71. § (1) bekezdés a) pontjában foglaltak fennállása a státuszok huzamos betöltetlenségéből okszerűen nem következett. Figyelemmel azonban arra, hogy az elsőfokú bíróság a megbízási díj jogalapja körében a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjára is alapította döntését, amikor a huzamosabb időn át, rendszeresen, nem eseti jelleggel a működési körzetén kívül ellátott, a felperes szolgálati beosztásába nem tartozó járőri és egyéb feladatokat hangsúlyozta, így az a körülmény, hogy emellett a Hszt. 71. § (1) bekezdés a) pontja szerinti esetkört kellő

mélységben nem vizsgálta, és e körben téves következtetésre jutott, az ügy érdemére nem hatott ki.

[15] A Kúria a körzeti megbízott által működési körzetén kívül végzett járőri feladatokkal összefüggésben több határozatában kimondta, hogy amennyiben a körzeti megbízott hosszabb időszakon át rendszeresen a beosztásához nem tartozó feladatkört lát el, a járőrfeladatokat a saját és a körzeti megbízotti csoport működési körzetén kívül nem eseti, hanem napi rendszerességgel végzi, az többletszolgáltatnak minősül és annak ellentételezésére jogosult (Kf.VII.45.176/2021/4., Kf.VII.45.184/2021/4.). Az elsőfokú bíróság ezzel egyezően helytállóan mutatott rá, hogy a KMB Szabályzat egyértelműen meghatározza, hogy a körzeti megbízott járőrfeladatokat milyen szűkítésekkel hajthat végre, vagyis csak járőrvezetői feladatot láthat el a szolgálat végrehajtására beosztott járőrrel közösen, a körzeti megbízotti körzetén belül. Ebből az következik, hogy amennyiben ettől eltérően teljesíti a járőri feladatokat, ellentételezésre jogosult. Az pedig, hogy az ellátott többletfeladatok mennyisége miként alakul, nem a helyettesítési díjra való jogosultság, hanem annak mértéke megítélésénél vehető figyelembe.

[16] A felperes által ellátott feladatokkal kapcsolatosan az elsőfokú bíróság az alábbiak szerint helyesen jutott arra a következtetésre, hogy a felperes saját és a KMB csoport működési körzetén kívüli járőri és egyéb feladatok a beosztásához képest olyan többletfeladat-ellátást jelentettek, amely alapján megbízási díjra vált jogosulttá.

[17] Az elsőfokú bíróság helytállóan rögzítette, hogy a felperes a járőrfeladatokat a saját körzeti megbízotti és a KMB csoport működési körzetén kívül nem eseti jelleggel, hanem visszatérő rendszerességgel látta el, amelyre nem adott alapot a KMB Szabályzat 24. pontja, valamint 21. b)-c) alpontjai, mert ezek a feladatok nem a felperes kinevezés szerinti beosztásához tartoznak. A 21. d) alpont vonatkozásában az alperes a fellebbezésében előadott azon állítását, miszerint a TIK küldésekre késedelmet nem tűrő rendőri intézkedések miatt került sor, semmivel nem támasztotta alá, ezért azt a másodfokú bíróság nem vizsgálhatta. A munkáltató az állománytáblában rendszeresített beosztás keretein belül határozhatja meg azokat a ténylegesen ellátandó feladatokat, amelyeket a hivatásos állomány tagja jogosult és köteles ellátni, ez a felperes esetében a körzeti megbízotti beosztás volt. A következetes bírói gyakorlat szerint a munkakör kiterjesztő értelmezésére nincs lehetőség, így ezen elvi alapról eredően jogellenes az olyan gyakorlat, amikor a munkáltató a munkakör részének tekinti egy másik munkakör feladatainak ellátását; erre a Kúria egységesen és következetesen már több határozatában rámutatott (Kf.VII.39.247/2020/4., Kf.VII.39.389/2021/4.).

[18] Az alperes megalapozatlanul hivatkozott arra is, hogy a különleges jogrend időszakában a körzeti megbízott működési körzetén kívüli járőri tevékenysége a megbízási díjra nem ad alapot. Az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg, hogy a veszélyhelyzet miatti személyi átcsoportosítások a felperes eredeti szolgálati beosztása mellett ellátott többlettevékenysége ellentételezése alóli mentesülésre nem alkalmasak. A Kúria e tekintetben kialakított gyakorlatát az ítéltábla is irányadónak tekintette (Kf.VII.45.184/2021/4., Kf.VII.45.176/2021/4.). Az ítéltábla hangsúlyozza, önmagában az a körülmény, hogy

valamely időpontban és területre vonatkozóan különleges jogrend van kihirdetve, nem lehet kellő indoka annak, hogy a körzeti megbízottat egyébként azzal össze nem függő feladatra igénybe vegyék. A felperest a perbeli időszakban rendszeresen, nem eseti jelleggel osztották be a körzeti megbízotti működési körzetén kívül járőri feladatokra, ezért a működési körzeten kívüli járőri tevékenysége a különleges jogrend időszakában is megbízási díjra jogosította.

[19] A Kúria korábbi döntéseiben (Kf.VII.39.642/2020/5., Kf.VII.39.525/2021/3.) kimondta, hogy a Hszt. 71. § (1) bekezdésének c) pontjában meghatározott kritériumok konjunktívák, ebből következően a felperest akkor illetheti meg a megbízási díj, ha nem a kinevezés szerinti beosztásához tartozó feladatkört látott el többletfeladatként. Amennyiben nem tartozik az adott szolgálati beosztáshoz a rendszeresen végzett további tevékenység, az többletfeladatként értékelendő. A rendvédelmi szerveknél, így az alperesnél ellátandó beosztások kőgenssek, azok besorolása jogilag rendezett; ugyanígy azt is, hogy a felperes által felsorolt, a munkáltató egyoldalú utasítása alapján végzett feladatok nem a felperes kinevezése szerinti beosztásához tartozóak voltak. Alapítanul érvelt az alperes azzal, hogy a KMB csoport tagjaként a felperes körzeti megbízotti működési körzete a KMB csoport körzeti megbízottjainak összeadódott működési területére bővült, mert helytállóan állapította meg az elsőfokú bíróság azt, hogy a felperesnek a munkaköri leírásban szereplő feladatait a saját működési körzetében kellett ellátnia, nem pedig a KMB csoport működési körzetében.

[20] A Kúria következetes gyakorlata szerint a munkáltató utasítása alapján a hivatásos állomány tagja esetenként köteles ellátni a beosztása szerinti tevékenységhez nem tartozó feladatokat, ugyanakkor az ilyen jellegű feladat tartós ellátása nem maradhat ellentételezés nélkül (Kf.VII.39.525/2021/3.). Mindezekre tekintettel az elsőfokú bíróság a feltárt tényállás alapján okszerűen vonta le azt a következtetést, hogy a felperes, rendszeresen, visszatérően jelentkező, a beosztásába nem tartozó többletfeladatokat végzett, amelyek a megbízási díjra való jogosultságát – a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja alapján – megalapozták.

[21] A perbeli időszakban a megbízási díjat érintő jogvita két elkülöníthető részre tagozódott: a egyrészt azon időszakra, amire a felperes szolgálati panasza elutasításra került, illetve a szolgálati panasznak helyt adó és alperes által a rendvédelmi illetményalap 50%-ában értékelt többletfeladattal érintett időszakra. Az alperes fellebbezési kérelmében a megbízási díj 50 %-os mértékben történő megállapítását kérte, azonban ezzel összefüggő jogszabálysértést és indokolást a felperesi igény jogalapjának vitatásán túlmenően nem adott elő. Az irányadó ítélkezési gyakorlat szerint a munkáltató mérlegelési jogkörébe tartozó kérdés, hogy az eredeti munkakör mellett ellátott többletfeladatokra tekintettel a megbízási díjat milyen mértékben határozza meg (Kf.VII.37.780/2020/5.). Az elsőfokú bíróság a rendvédelmi illetményalap 75%-ában történő meghatározással a megbízási díj mértékére vonatkozó jogszabályi rendelkezéseket nem sértette meg, a mérlegelés törvényben biztosított kereteit nem lépte túl. Amennyiben az alperes az elsőfokú bíróság ítéleti mérlegelését nem tartotta megfelelőnek, fellebbezésében – a mérlegelés jogszerűségéhez – be kellett volna mutatnia, hogy az ítélet ezen álláspontja (az összecszerűségi meghatározás), milyen érvek alapján minősül jogszerűtlennek. Azt kellett volna kimunkálnia, hogy az elsőfokú bíróság hol vétett mérlegelési hibát, melyek azok az elemek, körülmények, amelyeket nem vett figyelembe és amelyek – az értékelt körülmények figyelembevételével – más összecszerűségi eredményre vezettek volna. Mindezek hiányában a jogsértés tényének alperes általi

kategorikus, általános tartalmú állítása az elsőfokú bíróság ítéletét (mérlegelését) jogszerűtlenné nem tehetette (Kf.VII.39.549/2021/4.).

[22] Mindezek alapján a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Kp. 109. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

[23] A másodfokú bíróság a Kp. 99. § (3) bekezdése értelmében a 35. § (1) bekezdése szerint alkalmazandó, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 83. § (1) bekezdése alapján kötelezte a pervesztes alperest a felperes másodfokú eljárásban felmerült perköltségének megfizetésére, amelynek mértékét a Pp. 81. § (1)-(2) bekezdéseire, 82. § (3) bekezdésére, valamint a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 4. § (1) és 3. § (2), (5)-(6) bekezdéseire figyelemmel állapította meg, amelynek során a felperes által felszámított költség összegét a pertárgy értékére, az ügy bonyolultságára, a felperes által benyújtott fellebbezési ellenkérelem elkészítésének munka- és időigényére, valamint a tárgyaláson kívüli elbírálásra tekintettel mérsékelte.

[24] Az alperes az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 5. § (1) bekezdés c) pontja alapján személyes illetékmentes, ezért az Itv. 39. § (1) bekezdésében és 46. § (1) bekezdésében meghatározott mértékű fellebbezési illetéket a Kp. 35. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 102. § (1), (6) bekezdéseire figyelemmel az állam viseli.

[25] Az ítéltábla a fellebbezést a Kp. 99. § (3) bekezdése alapján alkalmazandó Kp. 77. §-a alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

[26] Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Kp. 99. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezés zárja ki.

Záró rész

Budapest, 2023. november 28.

dr. Kecskés Zsófia s.k.
a tanács elnöke

dr. Szeles Balázs György s.k.
előadó bíró

dr. Koós Szabolcs s.k.
bíró